

Verslag van ons eerste optreden na de pandemie op 20 september 2021.

Het verzorgingshuis Wittesteijn had het piratenkoor uitgenodigd om op 20 september II. voor de bewoners enkele liedjes ten gehore te brengen. Dat heeft het koor graag gedaan. De leden stonden te trappelen van ongeduld om weer hun longen vol te zuigen zodat ze daarna weer diverse toonladders zouden kunnen beklimmen. Tijdens dit optreden hebben de leden wel een hele rondreis gemaakt (voor de aangegeven nummering van de liedjes zie onderaan het verslag).

De reis begon in de oude stad op wel duizend mijlen hier vandaan. De stad was vergaan en alle mensen en alle dieren waren daar gestorven door de kracht van een orkaan (zie 1). Na deze duizend mijlen kwamen ze onverwachts aan de oevers van de IJssel te staan en wilden naar de overkant. Ze gingen op zoek naar het veerhuis om door Greetje overgezet te worden (zie 2). Maar helaas was Greetje vanwege de pandemie in quarantaine gegaan. En dus niet meer te vinden!

Ondanks het feit dat de leden al duizend mijlen vanuit de oude stad onderweg waren, namen ze een omweg naar Ameland waar mooie meisjes te vinden zouden zijn.

Helaas waren er alleen maar vrouwen die zwanger waren en een koe die kalveren moest (zie 3). Ook stond er geen viskar meer op het plein. Ze waren gewend dat ze daar tijdens het korenfestival haring, paling of kabeljauw, die niet te versmaden waren, konden krijgen (zie 4). Op Ameland vertelden de vissers verhalen van honderden jaren gelee. Woeste orkanen die de stad had verzwolgen. Niemand heeft die stad ooit gezien maar deze heeft toch echt bestaan (zie 5). Omdat ze op de terugweg van Ameland toch al op de boot zaten en wel trek in een visje hadden zijn ze nog via Amsterdam, Rotterdam en Dordt gevaren waar ze een harinkje konden kopen (zie 6). In het kleine café aan de haven konden ze dat met een biertje wegspoelen. Het viel ze wel op dat daar de mensen gelukkig en blij waren en gingen voordat ze verder gingen nog gewoon naar de wc die niet was aangeduid met "messieurs" of

"madames". Voor onderweg kregen ze nog een hard gekookt ei mee (zie 7). Toen ze al een eind onderweg waren zagen ze Emmeloord aan de horizon liggen. Daar ging vroeger de zee tekeer, maar die tijd komt gelukkig niet meer (zie 8). Het ging al aardig schemeren. Ze keken achterom en daar zagen ze heel ver weg in de verte die machtige Sierra in het avondrood liggen. Dat was een prachtig gezicht (zie 9). Aan de lucht verschenen de sterren die ook boven Rio en Shanghai, boven Bali en Hawai zichtbaar waren (zie 10). De leden kwamen weer

laat in Emmeloord aan en hadden geweldig genoten van deze prachtige reis en vonden het jammer dat deze toch nog wel snel was afgelopen. Maar nog mooier was dat de bewoners en de medewerkers van het verzorgingshuis geweldig enthousiast waren en volop meededen met zang, dans en overige bewegingen.

De tijdens de reis gezongen liedjes zijn:

1 = Duizend mijlen, 2 = Het lied van de IJssel, 3 = West-Zuid-West van Ameland, 4 = Haring, paling, kabeljauw, 5 = De verzonken stad, 6 = Haallijntje, boellijntje, 7 = Het kleine café aan de haven, 8 = Zuiderzeeballade, 9 = Sierra Madre, 10 = Zeeman jouw verlangen is de zee. Er zijn meer liedjes gezongen dan in het reisverhaal zijn opgenomen.

jan woets

